

Foaie săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Avram Iancu 5.

Un număr 3 Lei.

„Să eșim dar afară din tabără, la El“ (Evrei 13, 12—13).

Golgota era afară din tabără, afară din cetate. Drumul crucii ducea afară din tabără, afară din cetate. Mântuitorul a suferit afară din tabără, afară din cetate. „De acela și Isus ca să sfîntească norodul cu înșuși săngele Său, a pătimit dincolo de poartă. Să eșim dar afară din tabără la El“ (Evrei 13, 12—12).

Golgota stă și azi tot acolo: afară din lume. Și toți cei ce voesc să meargă după Domnul, toți cei ce vreau să meargă la Golgota — trebuie să lasă din „tabără“, trebuie să lasă din lume, să lasă din duhul acestei lumi.

„Să mergem la El afară din tabără“. Să mergem la El eșind din lume. Căci — cum zicea El — „Voi în lume sănătă dar nu din lume“ (Ioan 17, 16). La Golgota nu poți merge și nu poți ajunge decât eșind afară din tabără lumii.

E săptămâna patimilor. E timpul când „creștinii“ sunt ceva mai „creștin“ ca de altădată. E timpul când eșim din „tabără“ și mergem la biserică, mergem la denii și plângem patimile și suferințele Domnului.

Dar... întrebarea este, căți mergem la Golgota eșind afară din „tabără“?

Si căți rămânem și pe mai departe afară din „tabără“? Căci a eși din „tabără“ lumi pe căteva ceasuri, pe căteva zile, pe căteva săptămâni și apoi iară și a ne întoarcă în ea — astă încă tot nu folosește nimic. A plângere în săptămâna patimilor — și a juca la Paști; astă încă tot nu este mântuire.

Mântuirea nu înseamnă a eși din când în când din „tabără“, ci mântuirea înseamnă a eși statonit și pentru totdeauna din „tabără“ lumi, din „duhul“ acestei lumi.

Am fost la Ierusalim și am văzut cu ochii. Locul unde a suferit Domnul, a fost afară din poarta cetății. Si locul unde sau retras apostolii

Intrăm în Săptămâna Patimilor.

— după răstignirea Domnului, a fost aşisderea afară din cetate. Și Duhul sfânt aşisderea s'a coborât în o casă ce era afară din cetate.

Deci totul afară din „tabără“. Golgota, Duhul sfânt, mântuirea, toate sunt afară din „tabără“.

A aștepta mântuirea, câtă vreme trăești în „tabără“ — e o așteptare zadarnică. Mântuirea vine numai după ce ai ești din „tabără“ lumii.

Doamne Isuse, cel răstignit pe crucea Golgotei, pentru noi și mântuirea noastră, dă-ne putere să eșim la Tine părăsind cu totul și pentru totdeauna „tabără“ lumii...

Slăvit să fie Domnul! De ani de zile strigăm și noi pe poporul nostru, prin Oastea Domnului, să iasă la Golgota, „afară din tabără“. Și Domnul a binecuvântat strigarea noastră. An de an a crescut ceata celor cari au ești din lume și s-au strâns în jurul Crucii lui Isus cel răstignit. An de an, Golgota a smuls suflete din lume.

Slăvit să fie Domnul! Azi suntem o tabără întreagă cel cari am ești din „tabără lumii“. Și am pus făgăduință la picioarele Crucii să petrecem până la sfârșit „afară din tabără“. Să petrecem până la sfârșit la picioarele Crucii, murind mereu față de lume și față de păcat. Și vom lupta până la sfârșit să-i aducem și pe alții la Golgota, scoțându-i din „tabără“. Căci plângând și murind mereu față de lume, la picioarele Crucii — astă este Inviera și mântuirea noastră și a neamului nostru.

CU DOMNUL SPRE GOLGOTA.

— Popasuri de durere. —

Joi — în grădina Ghețimani.

Vântul tremură 'n frunzișul de maslin cu fructe coapte
Și s-a de tristă și vântul și maslini 'n astă noapte
— O durere fără de margini par' c'epasă totale
Numai Jos... părăsul Chedron curge, presără cu stele...

În grădină, pe 'ntuneric sub smochini și palmieri,
Stă Isus, cu ochii 'n lacrimi în genunchi privind la cer...
— Tată! — Dacă-i cu putință — depărtează-Mi suferința...
Însă... totușă... nu cum vreau eu ci precum î-Ti e voiția!...
...Si 'n potopul cel de lacrimi — Domnul — glasul iar și-L

— Iurămă
L'apăsa păcatul lumii, mii și mii de ani în urmă...
Si cu mii de ani 'nainte, tot păcatul omeneirii,
Apăsa pe ai Lui umeri cerând jertfa isbăviri...
Lacrimi și sudori de sânge — multe — s'au prelins la vale

— Căte n'a spălat atunciaca lacrima durerii Z...
...Ucenici și dormeau somnii s'au uitat de 'nveditorul...
Iar prin noapte, cu soldații, venea Iuda-vânzătorul...

Vineri — pe Golgota.

Zori de zi... și toți acela ce-l strigaseră »Osana, IL băteau cu pumni și trestii la Caiafa și la Ana... Farisei, soldați, poporul, toți L'ning și toți loveste-L, Tot mai trist răsună 'n aer »Răstignește-L... Răstignește-L... Soare, arșiță... și crucea se băgase-adânc în umăr
Era greu păcatul lumii — gresuri multe — fără de număr..
Prin bătăi și tras de funii, prin loviri — cu crucea'n spate,
Se urea Dumnezeirea — jertfa omenirii destă...

Miez de zi... Golgota plâng, azi, sub cea mai grea povară...
Răcnet răgușit de ură — două cruci se ridică —
Cea... funii, scări și 'nr'u tot mai greu ciocanul pică,
Si 'ntr două cruci — pe culme — altă cruce se ridică...
Jos — sub cruce — ucenici și cu mama plâng de jale...
Undeva — legat de-o creangă — Iuda spânzură la vale...
Cerul se'nbrădește'n noapte îngril plângător alunecă.
Pe Golgota — cu tâlharii Domnul se sfârșea pe cruce...

Cuele-L ardeau și setea î-l seca puterea vocii
Se 'nplinea'n acele clipe tot ce-au spus din veac proroci...

Sâmbătă — La mormânt.

Norii grei se sparg în aer — sus — pe vârful Căpățâni
Spre mormântul trist se'năreaptă Arhiereii și bătrâni
Si pecefile — pe patră — peste patru părți s'asterne
Cupringând pe necuprinsul Domn, al slăvilor eterne...

... Ucenici plâng pe drumuri toți orfani de Domnul. Iar
In grădina Ghețimani Petru plângă cu amar...
La mormânt — de două lăuri — stau de veghe păzitorii,
Prin cetate — plini de fală — chefuișeu răstignitorii.

La palatul lui Caiafa adunatul-s'a Soborul
Petrecând de bucurie că a »murit« Răsculătorul...
Ei credau că în mormântul strâmt și rece cum e ghiață
Vor cuprinde, Necuprinsul și vor omoră Viața...
Mulțumiti erau cu toții că s'au săturat plăceră.

Numai vântul spunea par'că: »Se apropie 'nvieră...
TRAIAN DORZ.
(In numărul viitor va urma
Dumineca—Invierii).

Rapoarte și răspunsuri de la fronturile Oastei.

Lupta Oastei merge înainte — adunările continuă pline de suflet — vești de bucurii de pe toate fronturile.

Din Mărășani—Vaslui.

Deci fraților, de ce să zicem noi: unul că »eu sănă din Oastea delă București, altul dela Iași altul dela L. S., altul dela Cernăuți și mai nu știu de unde?«. Oastea și alii Isus Biruitorul căci în numele Lui umbil și lucrează.

Să urmări deci glasul celui ce Domnul l-a ales să ne chemă din păcat, să ascultăm de glasul Gornistului pe care Domnul l-a ridicat în mijlocul Oastei Lui ca să o îndrepte spre Canaan.

Și noi îl vom urma.

Slăvit să fie Domnul!

Vasile Nedelcu.

Din Sălașul de sus, Hunedoara.

Iubul nostru părinte sufletește!

Noi mergem înainte cu Isus și prin ajutorul Său. și mulțumim Domnului că a făcut și ca glasul sf. tale să răsună iarăș. Ne rugăm Domnului ne'ncetă pentru sf. ta căci ne-ai scos din Egiptul păcatului în care „lucrarea“ mai năînte duceadu-ne spre Canaan pe calea cea care duce la Domnul.

A încercat și încearcă mereu potrivnicul să ne preoasă din acest drum dar înaintea noastră merge Domnul și noi mergem pe urmele Lui.

Slăvit să fie Domnul.

Fr. Vlad Stefan.

Cântările Oastei, în timpul miruitului în Biserică.

Cucerincă Părinte, după 2 ani de luptă, am convins chiar și pe părintele despre scopurile bune ale Oastei. Sf. Sa, ne-a permis ca în timpul miruitului să cântăm în Biserică din cântările Oastei... Când am inceput să cântă am fost înconjurată de popor și întrebări dacă mai avem cărti de cântări și unde ne străngem ca să vină și ei.

Stoica D. Mihail, ostaș, Fetești—Ialomita.

O mică patrulare.

Cu sufletul plin de bucurie, cu ochii plini de lacrimi vă scriu aceste rânduri. Nu vrem să ne mai întoarcem în Egiptul spus, o clipă nu vom da înspăi. Vino, iubul nostru păstor și ne condusă mai departe în pustie.

Domnul mi-a ajutat să fac și eu o mică patrulare. La Sărăulești ne-am bucurat cu sora Maria Brăilei și cu Pă. Zidărescu iar la Călăreți, am semănat grâu Domnului. Slăvit să fie Domnul.

Tudor N. Ghită, Roșiori—Ilfov.

Să dus la Domnul...

In ziua de 1 Aprilie, a trecut în Domnul frățitor Oltiță Petre din Săucani—Bihor, după o lungă și grea suferință.

Tânărul nostru frățior ne părăsește în vrăstă de 14 ani, mergând în brațele Aceleia pe care L' slugit și căruia și-a predat totații tinerețea lui fragedă.

Și... l'am dus pe brațele noastre... noi — acești frățiori — cu care s'a rugat, cu cari a plâns și cu care s'a bucurat el, în sfintele clipe petrecute în Domnul Isus.

La revedere, scumpul nostru frățior acolo în Ierusalimul cel ceresc pe care il năădăduim cu toții...

Roagă-te Domnului și pentru noi a-ceștia cari am rămas.

Hera Dumitru, inv. ostaș.

*Te-ai dus iubite frățior
Spre lumile senine
Să ești de mult îmi este dor
Să vin și eu la tine...
Ai tot trecut acest hotar...
Spre lumile de steluță
Să ne-ai lăsat în urmă iar
Pe drumul către ele...
Deacolo — tu — din cer de sus
Din lumile senine
Te roagă Domnului Isus
Să sim și noi cu Tine.*

Traian Dorz.

Din Bodești—Vâlcea.

Cucerincă părinte Trifa!

Văd că nu se mai gață batjocurile în contra sf. voastre. Câte numiri nu vau plus cei dela »L. S.«?... Dar cine le ia în serios?

Fraților dela L. S. Înțelegeți odată căci cu minciuni nu mai puteți face nimic. Înceataj cu hulele împotriva omului pe care le-ales Domnul, și nu mai faceți desbișare între frați.

Vă rugăm să ne trimiteți 30 ex. Isus Biruitorul căci cele ce am primit (28) săptămâna nu sau ajun.

In curând vor urma 50 abonamente din satul nostru.

Frații luptă pe toată linia cu Isus Biruitorul și sănătoși prezinenți la datorie pentru Domnul Isus.

Din Covăsinți—Arad.

Iubite părinte Trifa!

Cu mare bucurie vă vestesc că și pe frontul nostru de pe aici Isus Biruitorul biruiește în toate părțile.

Vă rugăm să ne trimiteți 30 ex. Isus Biruitorul căci cele ce am primit (28) săptămâna nu sau ajun.

In curând vor urma 50 abonamente din satul nostru.

Frații luptă pe toată linia cu Isus Biruitorul și sănătoși prezinenți la datorie pentru Domnul Isus.

Pentru Oastea din Covăsiu.

Fr. Marian Sepreuan.

Din Dolhești—Bala.

... De două mii de ani Isus ne cheamă mereu. De atâtă anii el strigă pe noi să ne întoarcem din calea noastră cea rea.

Iar acum după ce l-am aflat prin glasul cuc. tale strigă și noi toți frații de pe aici că nu vom păși pe Isus Biruitorul ci vom urma a merge mereu pe calea pe care ne cheamă El. Vom avea de suferit. Astă sănă. Dar noi vom merge după El căci și El a suferit.

Slăvit să fie Domnul!

Fr. Constantin V. Chițău.

De pe frontul Ialomitel.

De două luni de zile Domnul m'a călăuzit prin jud. Ialomita, unde se simte mare foame după cuvântul Domnului (Amos 8, 11). Bisericele sunt puști și ce durere că lucrarea Domnului și prigontă chiar de aceia cărora li-să dat cheile Impărăției Cerurilor (Lucia 11, 52). — Dar slăvit să fie Domnul. — Nu ne înfricăm de critici. Căci cunoaștem cuvântul Domnului (I Cor. 1, 17—19; II Cor. 4, 3—4).

Domnul oştirilor este cu noi.

Ioan V. Miciuș,
din com. Sibiel, jud. Sibiu.

De pe frontul Bihorului.

Cu Isus pe drumuri...

In zilele de 24 și 25 Martie cu o echipă de opt voluntari, am plecat în cercetare de frați.

Ajuns în Vălani de Pomezeu am mers cântând până la casa fratelui Oltiță Mihai, unde erau adunați peste 100 de frați și surori din Vălani, Lunca-Spirei, Câmpani și Săucani. Întâlnirea a fost stropită cu multe lacrămi. Surorile și frații ne-au primit cu lacrămi și cu calde îmbrățișări în Domnul Isus dulcele nostru Mântuitor.

Adunările dela Vălani au fost pline de Duh sfânt. Au fost niște focuri aprinse a căror fum de rugăciuni pentru »gornistul« Domnului căzut pe front, se înălțau pline de miresme dulci la ceruri, la Tatăl nostru Sfânt.

Dela Vălani ne-am dus cu toții la Lunca Spirei unde am avut iarăși mari bucurii. Pă. Oniga cu pre-

teasa ne-au primit cu toată dragoste. In fruntea coloanei era pă. și meargănd cântând cântecele Oastei. Adunarea cea mare se face la școală, unde au fost peste 200 de ascultători tineri și bătrâni.

Am avut mari bucurii, la aceste adunări, fiind de față frații din Lunca Spirei, Vălani de Pomezeu, Dobresti, Topa, Mezieș, Nimușeni, Săucani, Teleac, Câmpani, Sitani și pe frații luptători pe fronturi Mosilie care ne-a înălțat mult vâzăndu-i râvnă și dragostea ce-o are pentru Domnul deși e trecut de 71 ani.

Peste tot am simțit acea dragoste sfântă, acea pace și bucurie ce numai o viață trăită cu Domnul ni-o poate da.

Slăvit să fie Isus Biruitorul pentru această biruință a Lui.

Hera Dumitru, inv.-ostaș, Teleac-Bihor.

O noapte a Domnului la Pianul de jos, jud. Alba.

Cele câteva nopți ale Domnului ce s'au făcut în aceste părți au fost pentru frații un prilej de mare întărire sufletească. Aci stă și cauza că deavolul s'a înfuriat aşa de tare pe aceste nopți, și a început să-l pungrească cu minciuni.

Dar noi mergem înainte. Duminică în 31 Martie, ne-am întâlnit frații din 11 comune în Pianul de Jos: Pianul de sus, Strunga, Purcărești, Săsciori, Petrești, Sebeș, Lanțcrâm, Cioara, jud. Hunedoara, Vînerea, Cugir și Romos. Cele 2 ore până s'a făcut seară le-am petrecut în casa fr. N. Pătrânean, mai mult în rugăciuni, pentru »slăbăognul nostru drag și pentru ceilalți slăbăogni cari luptă. Vedem că să plinesc și aici cuvințele sf. Scriptură că, »vasele cele slabe fac de rușine pe cele tari.«

O atmosferă binecuvântată, ceva din farmecul adunării dela Mateiu 18, 20.

La școală unde s'a ținut adunarea a luat parte și mult popor din comună, în frunte cu păstorul sufleștesc din loc, care ne-a vorbit, pornind dela cântarea »Cruce sfântă părăsită«. A spus între alte bune sfaturi, că Oastea are datoria de a ridica crucile părăsite și ruinate, făcând aceasta să fi la înalță ei cheamă. Noi mărturisim că Oastea și-a făcut datoria și pe această cale toti și-va mai face. Va mai ridica nu numai cruci ruinate ci și iniimi rulate că val multe mai sunt.

A ridicat și v-a mai ridicat, că aceasta-i menirea Oastei în Biserica sfântă a Domnului. Multimea s'a dus rând pe rând, dar frații toti au sărăui în cuvinte de zidire, cântări și rugăciuni până spre ziua.

A vorbit 12 frați. În numărul de Paști vom da frumoase mărturisiri pe care le-au făcut frații.

Slăvit să fie Domnul biruințelor. Ilie Marin-ostaș, Săsciori.

INVIȚĂRI.

In ziua a treia de Paști, va avea loc o frumoasă serbare cu sărbătoarea de steag în com. Vlad Tepes și Carol I, din județul Alba.

Frații! Vă rugăm în numele Domnului veniți că mai mulți.

Cei veniți cu trenul vor avea căruț la gara Bogdana.

Gh. M. Enică.

In ziua de Isvorul Tămăduirei (Vineri din săpt. Lumină), va avea loc o mare adunare ostașească în com. Puești de Jos jud. R-Sărat, cu care ocazia se va face și sărbătoarea steagului oastei.

Rugăm stăruitor pe frații din împrejurimi și depărtări să vină ca împreună cu noi să dăm slăvă Domnului Isus.

Secretariatul Oastei.

Poșta Redacției.

Fr. N. Melnic—Chișinău. Am primit scrisoarea. Vă mulțumesc din suflet. Sfinte imbrățișări și încurajări fr. Viorel și tuturor celorlați.

Fr. N. Stănilă, Purcărești—Alba. Scrisoarea e la noi. Se păstrează ca document.

t. d.

Răspunsul unui copil.

O întâmplare din țara Bibliei, din Anglia.

Un învățător credincios a pus odată în fața elevilor întrebarea: Ce-a putut să-i spună Domnului Ingerul din grădina Ghetsimani cari venise să-L întărească.

Copililor — a zis învățătorul — să căutăm ce spune despre aceasta Nou Testament. (Prin fările Biblice, religia nu se învăță numai cu carte de religie ci și cu Nou Testament). — Uite, aici la Matei, nu spune că ar fi grăit ceva Ingerul. Nici la

Sabia dela poarta raiului.

Omul care a fost uciș de sabia aceasta ca să ne deschidă intrarea în rai — o potrivită asemănare despre Jertfa Crucii...

Noi am vorbit mult despre Jertfa Crucii... și trebuie să vorbim că mai mult. Trebuie să vorbim neîncetat, pentru că jertfa de pe crucea Golgotei este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul măntuirii noastre...

Vestitorii Evangeliei din toate vremile s-au silnit să arate că mai lămurit taina de pe dealul Golgotei.

In acest scop — pe lângă graiul Scripturilor — s-au folosit și tot felul de asemănări, pilde, istorioare.

Un vestit pre-dicător lămurea taina Golgotei astfel:

După ce Adam a căzut și a fost izgonit din rai, Dumnezeu a așezat la poarta raiului un înger cu sabie de foc și cu poruncă aspră să omoare pe ori cine ar încerca să intre. Să-a stat acolo de veghe arhanghelul acesta mii de ani... și iată, după mii de ani, vine un om trudit și s'apropie să intre...

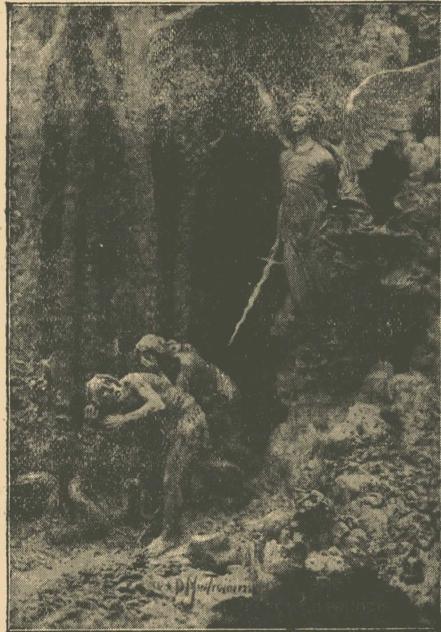
Oprește-te omule! — îi strigă îngerul.

»Am poruncă aspră dela Dumnezeu să tai cu sabia pe ori cine s'ar apropie să intre...«

Omul se opri o clipă dar fără plăcere.

»Oprește-te! — îi strigă îngerul cu glas și mai înfoțat — sabia va cădea peste tine...«

Omul, șovâi o clipă. Privi cu un fel de groază la sabia de foc a

morții... Dar se reculese îndărăt. Iși aplecă capul și păși înainte. În aceea clipă sabia-L străpușe. Omul căzu mort pe pragul porții...

Dar în clipă asta Dumnezeu luă sabia din mâna arhanghelului și poarta raiului se deschise.

În clipă aceia îngerul a fost depărțat dela poarta raiului și înlouciu-i urmăruș cuvinte: »Eu sunt ușa, prin Mine de va intra cineva se va măntui (Ioan 10, 9).

Prin jertfa vieții Sale, Isus Măntuitorul ne-a deschis ușa măntuirii. Să facut El Isus ușa măntuirii... Numai prin Ușa aceasta vom putea intra în bucurile raiului.

Spinii lui Isus.

*Cu spinii 'n frunte batî mereu
La ușa suflătorului meu,
Mă strigă cu glasul blând și stins
Căci suflătu 'n păcat mi-e prins.*

*Cu spinii 'n frunte plângi, oftezi,
Când vezii că eu nu te urmez.
Pe calea strămtă și cu spin
Tu plângi Isuse și suspini.*

*Cu spinii 'n frunte mă aștepți
Păcate grele ca să-mi ierfi,*

*Tu stai și-aștepți îngândurat
Să-mi scapi viața din păcat.*

*Cu spinii 'n frunte lăcrimezi
Când vezi cum eu mă depărtez,
De Tine Isuse scumpul meu
Să-apuc pe drumul celul rău.*

*Plângi tu cer și tu pământ
Căci plângi și Domnul Sfânt,
Pentru mine un păcătos
Plângi chiar Domnul Hristos.*

I. Rohan, ostaș al Domnului, Sighișoara.

Spre Canaan.

Voi toți care purtați cu adevărat numele de Ostași ai Domnului, — voi care vă știți că numai la sunarea din trâmbiță a gorniștilor din Sibiu vă trezit din somoulă păcatelor le-i sănd din Egipt din »Robia« lui Faraon — și acum ați trecut prin marea Roșie! Voi toți care călătoriți spre Canaan și-ati mâncați »manăr« adecă ați gustat din bunătatea și dulceața cea Dumnezeiască — acum când suntem încă prin »pustie«. Voi să nu cărtări nici-decum nici să vă întoarceți înapoi la oalele cu carne — ale lui Faraon! Frații mei! Trebuie să plecați tot înainte prin »pustie« dăci numai acolo în Canaan — acolo va »urge lapte și miere« aşa cum au spus Domnul.

Dar să știți, căci călătoria e grea și depare încă... Deci mă tem că

mulți din noi, vom suspina după »carne« zicând că prea proastă mâncare este »mana« Domnului.

Băgați de seamă iubilii mei frați ostași căci conducătorul nostru va adormi odată pe un »Nebo«. Să-tunci Domnul Isus ne va alege alt conducător care ne va conduce tot înainte — spre Canaan!... Deci cu ochii înță la Isus și înainte După »Moisi« nostru.

Popoviciu Ilie, ostaș, Pieleu Bihor.

INVITARE

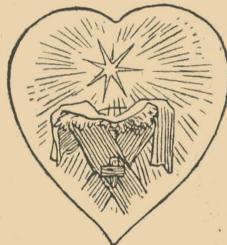
In ziua a doua de Paști (29 Aprilie), va avea loc adunarea fraților din Slobozia Conache-Covurlui.

Frații de pretutindeni sunt rugați a luna parte.

D. M. Boghiu, ostaș.

„Leagănu“ și „patul“ Mântuitorului.

Ei a fost cel mai „sârac“ Om din lume — O rugăciune la patul unui bolnav nemulțumit.

Scumpul nostru Mântuitor. El a trăit trei ani pe pământ ca cel mai sărac om. »Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos că deși era bogat totuș s'a făcut sărac pentru voi. Ca voi prin săracia Lui să fiți îmbogățiti. (II Corinteni 8, 9).

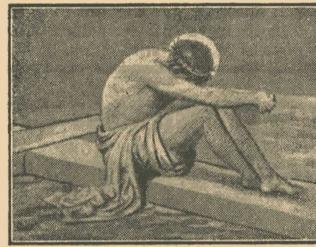
Când s'a coborât din lumina cerului, Domnul n'a avut adăpost de căt un grajd. Iar ca perină avea batjocura. Ieslea »leagănu« o ieșe. Nici măcar paele din ieșe nu erau ale Lui. Cei trei ani, i-a trăit fără casă și fără masă.

Iar la moarte, l-a dat un pat de lemn: Crucea. Acest pat era căpușit cu ură, iar ca perină avea batjocura. Ieslea »leagănu« o ieșe. Nici măcar paele din ieșe nu erau ale Lui. Cei trei ani, i-a trăit fără casă și fără masă.

Iar noi păcătoșii ne mai plângem de săracie, de lipsuri, de năcasuri...

Pastorul dela Davos, (Elveția), spunea într-o predică despre un bolnav pe care nu-l putea măngăia nicicum. Suferea de doi ani și se plângă într-o că nimenea nu suferă ca el.

»Ai încercat să te măngăi și prin

Isus legat și batjocurit (Ioan 18, 12).

Cum L'am văzut eu într'un sat dela țară.

Legat și batjocurit a stat cândva Isus în fața sinedriului și în fața gloaței.

Dar... O! El stă și azi tot așa... de multe ori și în multe feluri.

Eu am cunoscut la țară un sat cu o datină grozav de ură și păgână. Era datina cu așa numita »nedelea«. — Un fel de »hram« de petrecere religioasă...

Iar »nedelea« aceasta se ținea la o rugă (cruce de hotar). Se făcea mai întâi slujbă lângă Crucea lui Isus cel răstignit și apoi începea —

În jurul crucii — petrecerea: muhică, joc, băuturi, păcate...

Și în toată vremea asta, Isus stătea deosebită legat, batjocorit și cu adevărat răstignit. »Unii îl batjocureau altii îl dădeau palme (Mateiu 26, 27).

Altii îl băteau din nou cuelte în măini și în picioare.

Sunt în viața noastră de creștini, păgânări, după care trebuie să strigăm — și cu Oastea Domnului — de pe coperișul caselor.

In loc de raport.

(Urmare și sfârșit).

Moș Bucur și Băbuța Iul.

După un ciasă și jumătate am ajuns. Moș Bucur nu știa că mă duc. Să bucură și mă imbrățișat cu dragoste părințescă. Astătoamne când erau greu bolnav și venit până la Poiana Sibiului să mă vadă. Nu-l mai văzusem până atunci. Am avut o mare bucurie. Dragostea frățescă l-a pus pe drum la vârstă de 75 de ani.

Dar Moș Bucur e acum măhnit și neîmpăcat. Furtuna de acum l-a zăpădit și pe el. Scrisese ceva la »L. S.« și mulți frați ostași din țară său măhnit și s'au îndoit de el. Să au început să-i scrie. Să Moș Bucur are un suflet foarte simțitor. Mult a suferit văzând că frații se îndoiesc despre el.

Am stat două zile la Moș Bucur și nu-le voi uita niciodată.

Amândoi, Moș Bucur și Băbuța lui, se îngrijea mult de mine, ca

de un copil al lor mult așteptat. Dar mai ales Băbuța (așa-i zice Moș Bucur nevestei sale). Dânsa îmi părea o bunică a mea.

La adunarea fraților.

Duminecă fiind obosit de pe drum nu m'am putut scula depe pat. Abia a doua zi, (Bunavestire), am putut ieși puțin după amiază. Am vizitat satul și mormântul maiorului mitropolit Andrei Șaguna, Apoi, însoțit de Moș Bucur, m'am dus la școală, la adunarea fraților ostași. Adunarea era destul de numerosă.

Se vedea, însă, lipsa conducătorului. Turma se adunase la păsune dar lipsea păstorului. Să doar în Răsinari sunt 3. Este și acesta un semn al timpului... A treia zi m'am despărțit de Moș Bucur și de Băbuța lui. Dar îmi voi aminti cu drag de ei...

N. Vonica, stud. ostaș, Poiana-Sibiului.

„Atunci Pilat a luat pe Isus și l'a biciuit“ (Ioan 19-1).

Cât de grozavă era pedeapsa cu biciul. — Câte lovitură a primit Mântuitorul.

Chinurile cele trupești ale Mântuitorului au început cu bătaia din curtea lui Pilat.

Grozav judecător a mai fost și Pilat acesta! De cinci ori spune în Noul Testament acel Pilat că nu afișă nici o vină în Omul acesta (în Isus), și totuș n'a avut curajul să facă o judecăță dreaptă. Umblând să-și spele mâinile, mai tare și le-a murdărit.

Așa e și cu bătaia cu biciul din curtea lui. Pilat își zicea: »Văd că poporul e pornit împotriva acestui om, și furios împotriva lui. Hai să-i dău lui Isus o bătaie sdrăvenă. Prin astă furia poporului se va domoli. Pedeapsa asta îl va scăpa.«

Si pe urmă ce s'a întâmplat? Pilat l'a și bătut pe Isus pe nedreptul și nici de pedeapsă nu l'a scăpat.

Bătaia la stâlp era o pedeapsă grozavă. Ea era folosită de ludei; era de origină iudaică. O mai întâlnătoare de multe ori în Biblie.

Pentru pedeapsa aceasta se folosea un stâlp de tortură, înalt ca de un metru. Cel osândit era desbrăcat până la brâu. Brațele și erau apoi legate, cu pântecele lipit de stâlp. În felul acesta, spatele stătea

gol și întins ca o pele anume întins pentru bătut.

Veniam apoi doi oameni voinici; unul se aşea de o parte, celălalt de cealaltă parte și începeau să lovească pe rând cu putere, fără de nici o milă.

Biciul era făcut din șuvite de piele împletită având la capete alice de plumă.

După prescripcile legii dela V Moise 25, 3, loviturile nu puteau fi mai multe de 40. Dar din milă, din cele 40, legea ierta o lovitură (»dragoste« legii se arată și aici). Astfel

că ajunse datină a se da 39 de lovitură. De aceia spune și apostolul Pavel: Deja iudei de 5 ori am căpătat patruzeci fără una (II Corinteni 11, 24).

Biciuirea era un lucru grozav. După a patra lovitură, pielea întinsă crăpă și tănește sângele. Astfel celealte 35 lovitură cădeau peste piele sângerândă. Fiecare lovitură lăsa căteva fâșii sângerândă.

Astfel — când a încetat bătaie, spatele scumpului nostru Mântuitor era o bucată de carne sângerândă. Se înălță ceace spunea Psalmi-

stul David: »Plugarii au arat pe spinarea mea; au făcut brazde lungi pe ea« (Psalm 129, 3).

Oh! A fost ceva îngrozitor această bătaie! A fost ceva îngrozitor, când ne gândim că această teribilă bătaie a fost numai începutul chinurilor și suferințelor Domnului. E îngrozitor când ne gândim că pe acest spate — prefăcut într-o rană sângerândă a fost aşezată crucea cea grea. E ceva îngrozitor să te gândești că după această bătaie, a urmat o noapte nedormită. Urmat bătaile, a urmat drumul crucii și chinul răstignirii...

Dar ceva mai îngrozitor de cătătoate este să ne fie gândul că noi cu păcatele noastre l-am legat pe Domnul de stâlpul torturii în curtea lui Pilat. Că noi cu păcatele noastre L'am chinuit și L'am bătut pe Domnul. Precum ne spune lămurit El însuși, la Isaia: »Tu m'ai chinuit cu păcatele tale și m'ai obosit cu nelegiuirea ta (Isaia 43, 24).

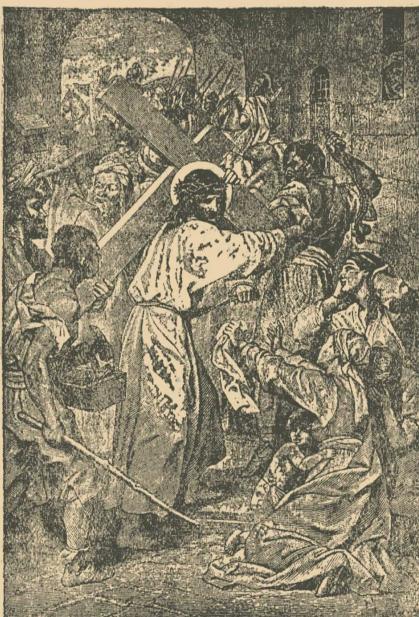
O Doamne Isuse! Înțeleg totul și plâng cu amar. Te-am biciuit cu păcatele mele. Te-am săngerat cu fărădelegile mele. Mă aplac plângând cu amar; îți sărut ranele și făgăduiesc de-acum încolo să nu Te mai rănesc.

„Nu-Mă plângeti pe Mine, ci plângeti-vă pe voi“.

Domnul Isus pornește cu crucea către dealul răstignirii. »Sî mergea după El mulțime mulță de norod și de muieri cari plângau. Sî întorcându-se către ele Isus a zis: »Fice ale Ierusalimului, nu Mă plângeti pe Mine, ci plângeti-vă pe voi« (Lucia 23, 28).

Despre acest loc îată ce zice Ille Miniat un mare predicator de de mult: »Omul este cel ce-a răstignit pe Domnul Isus. Pricina patimilor și morții Fiului lui Dumnezeu este omul, zidirea mâinilor Lui.

Aceasta se cade să fie toată pricina lacrimilor noastre, cum că noi am răstignit, noi am omorât pe Dumnezeul nostru. Se cade să simțim durere și să ne rușinăm. Să plângem pe Hristos și să ne plângem pe noi. Însă, vai, eu și tu că creștinii cari acum plâng patimile, așteaptă să înveze Cel răstignit pentru că s-L pună iarăș pe cruce. De aceea eu nu îndemn pe creștinii la lacrimi trecătoare. Nu are trebui să de niște lacrimi ca acestea Isus. Eu nu vreau să vă fac să plângeti de mila celui răstignit. Ci eu vreau

numai să înțelegeți ce este patima lui Hristos și pentru cine a pătimit. Veniți dar să-ne suim pe Golgota să vedem înfricoșata priveliște! Să sănești spăimântă căci aceasta pentru păcatele noastre s'a făcut.

Nicolae Vonica.

RAPOARTE.

Dela Oastea Domnului din Sighișoara.

Cu ajutorul scumpului nostru Mântuitor, Oastea Domnului de aici și-a început cercetarea fraților din jur, pentru a ne întări în cele duhovnicești.

Asfăltul în ziua de 25 Martie (Buna Vestire), am fost un grup de căi-va frați și surori în comună Șoard, am luat parte la Sf. Liturghie, iar după masa la Sf. Vevernică, apoi am jinut adunarea în Sf. Biserică.

Mare bucurie ne-a coplesit susținutul nostru în ziua aceea, mai ales ne-a bucurat faptul căci după terminarea adunării, plină de cântările de laudă Domnului și cuvântările fraților ce au luat parte, de încheiere a luat cuvântul părintele Dan din loc, apreciind în cuvinte alese, folosul și rostul Oastei Domnului în sănul Sfintei noastre Biserici, îndemnându-și parohienii în această direcție.

Pentru toate acestea Slăvit să fie Domnul Isus, cel deapăruri viu și Biruitor.

Romulus Greavu și Rohan Ioan, ostași ai Domnului, Sighișoara.

Cei 4 morți din Vinerea Patimilor.

În Intunecata Vinere a Patimilor au murit patru însă. Să toți patru au murit atârnăți de lemn. Trei au murit atârnăți pe cruce, iar al patrulea, Iuda, a murit atârnăt de un arbore: spânzurat.

Acum din acești patru morți, doi s-au dus în rai: Domnul Isus și tâlharul care s-a pocăit (Luca 23, 42-43); iar doi s-au dus în iad: Iuda și tâlharul care a batjocorit pe Domnul.

Deci din 4, pe 2-i-a luat raiul și pe 2 iadul. Jumătate sau căstigătoare viata vecinică jumătate au pierdut-o, O, dacă ar fi și azi așa!

O, ce bine ar fi dacă jumătate, cel puțin din cei ce mor săr invrednicii să vadă fața Tatălui cereșt. O, ce bucurie ar fi în cer dacă jumătate din cei ce și sfârșesc călătoria, ar ajunge «acasă» la Tatăl cel vecinic!

Dar după cum vedem că e lumea creștină de azi, nu putem zice că

jumătate din suflete își sfârșesc călătoria pământească cu bine. Căci dacă ar fi să ne gândim numai la cei ce și pun capăt zilelor că lăudu și la cei ce nu cunosc pe Domnul Isus, ca tâlharul de pe cruce care L-a batjocorit, am vedea că mulți sunt ascetia. Așa că cu durere trebuie să însemnăm aici că în vremea noastră iadul are un seceris mai bogat ca raiul cereșt. Căci precum tâlharul din stânga Domnului așa azi lumea batjocorește pe Cel răstignit. IL batjocorește prin necredință și prin viața cea în fărădelegi.

Vai că de mulți sunt cei ce mor ca Iuda și tâlharul din stânga Domnului. Chiar și acum după 1900 de ani dela răstignirea lui Isus. Însă Domnul zice: »Dacă nu-ăs fi venit și nu le-ăs fi spus păcat nu ar avea. Dar acum nu au nici-o desvinovățire pentru păcatul lor« (Ioan 15, 22).

N. Vonica.

Crucea mea...)

*Crucea mea, Doamne Isuse,
Mi-o cunoșc, de-acumă bine.
Mâna Ta 'n spate mi-o puse,
Ca eu mă t-ai după Tine.*

*Blestem și soartă amară
Imi părea crucea, înță.
Mânhire fără hotără,
Imi sta noaptea căpătă.*

*Ah, căt m'am sbătut atuncia...
Carnea-mi tremura pe oase,
Când în spate-mi simțeam crucia
Care din lume mă scoase...*

*In lumina crucii Tale
Mi-am văzut și crucea mea.
Să 'ncet mi-am ieșit din jale,
Din plâns, din înimă rea.*

*Crucea, ca pe-o feridre,
Mi-o iubesc cu sărături.
Imi sunt cerească 'ndulcire
Ale ei în sângerări...*

* Poetă aceasta se poate canta foarte bine pe duioasa melodie a cântării „Cruce sfântă părăsită“...

Nicolae Vonica.

In drum spre Canaan, spre țara făgăduinții.

„Iom Kipur“ — Marea zi a Impăcării — în Vechiul și Noul Testament.

Miezul, ființa creștinului este Jertfa Crucii. Această Jertfă, trece cu un fir ros prin toate scripturile, prin toată Biblia. De la miezul lui Avel până la Mielul din Apocalips toate paginile Bibliei sănt stropite mereu cu sângele Mielului. În chipul de jos, sănt sase icoane biblice care îl arată pe Isus cel răstignit.

Sus la stânga e jertfa lui Avram. Sus la dreapta e Melchisedec. În mijloc, la stânga, e șarpele de armă. În mijloc, la dreapta, e miezul din Egipet, iar jos la dreapta e mana din pustie. Tot atâtea icoane care iau vestea jertfa Crucii.

Așa e și cu călătoria spre Canaan. De la începutul până la sfârșitul ei, ea ne arată mereu jertfa crucii în diferite asemănări și icoane. Ea ne învață mereu și ne spune mereu că nu putem face nici un pas spre Canaan fără Jertfa Crucii de pe Golgota.

În călăuirile noastre de până acum am arătat cum, de câte ori Israileanii se înpiedeau în călătorie, venea o arătare, o icoană a Golgotei și poporul pleca mai departe. Astfel este icoana cu *Mielul* care a rupt robin din Egipet. Astfel este *Stâna* din care a tășnit apa în pustie. Astfel este *Mană* cea căzută din cer. *Şarpele din pustie*, etc. etc. Tot atâtea icoane așa de vîl de Golgotei.

Săr putea spune că drumul Israilenilor prin pustie a fost plin de cruci. A fost plin de popasuri în care Domnul — prin Moisi — strângă poporul din căile rătăcirii în jurul crucii Sale și îl pleca din nou la drum.

Dar pe lângă aceste icoane, în călătoria spre Canaan mai este ceva care arată în chip luminos crucea și jertfa Golgotei. Acolo sănt »jertfele« cele multe de cări sănt pline cele 5 cări ale lui Moisi. Toate aceste jertfe închipuiu Jertfa cea mare de pe dealul Golgotiei.

În deosebi Cartea Levitic este plină cu astfel de icoane. Aici se află și minunata icoană cu ziua cea mare a Impăcării, »Iom Kipur«. O dăm acum ca foarte potrivită pentru săptămâna patimilor, pentru prasnicul cel mare al Impăcării noastre, prin răstignirea Domnului.

Ziua Impăcării din Vechiul Testament se află la Levitic capitolul 16. Domnul a zis: »Aceașa să fie pentru voi o lege veșnică. Odată pe an să se facă ispășire pentru copiii lui Israel, pentru păcatele lor, ca să vă curățăți de păcatele voastre (Levitic 16, 30—34).

Aceașa zi de ispășire și de Impăcare se ținea în a zecea zi a lunii Tisri (Octombrie). și se chema sărbătoarea Iom Kipur; prasnicul Impăcării.

Ispășirea se făcea astfel: Se lăua un tap viu și marele preot punea mâinile pe el și și mărturisind peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel și toate călcările lor de lege cu cari au păcatuit le punea pe capul țapului. În acest tap încărcat cu păcatele poporului era apoi isgonit în pustie spre peire. »Tapul acela va duse asupra lui toate fărădelegile lor, într'un pământ pustiut« (Levitic 16, 20—22).

Marele preot intra apoi în cortul mărturiei — odată pe an — și jertfia miei și vieții ca jertfă de ispășire (Levitic 16, 23—28).

Tapul ispășitor din Vechiul Testament este icoana Mântuitorului. Pe El l'a încărcat Dumnezeu cu toate păcatele noastre și l'a trimis în pustie spre pierzare. Încărcat cu păcatele noastre, l'a trimis la Golgota.

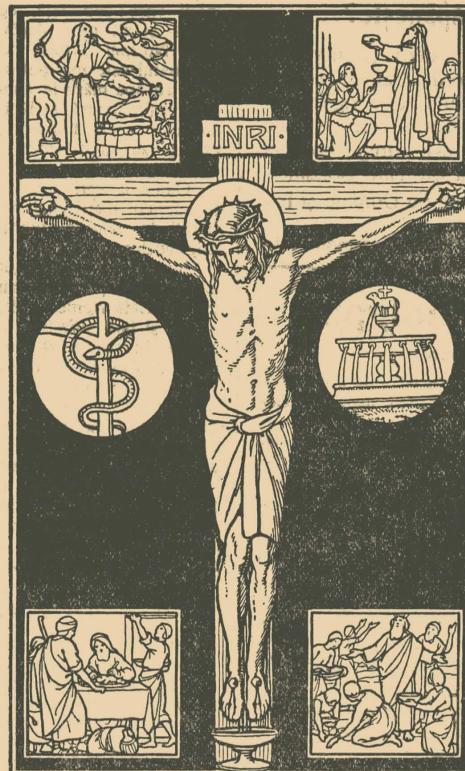
Ei au luat asupra Sa toate păcatele noastre. »Pentru aceia și Isus, ca să sfîntească poporul prin însusî săngele său, a pătimit afară de poartă« (Ebrei 13, 22). »El a purtat suferințele noastre. Si dureările noastre le-a luat asupră și... Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelega noastră a tuturor« (Isaia 53, 4—5).

— Mielul pe care îl jertfea marele preot — după izgonirea tapului, era aşisderea icoana Jertfii de pe cruce.

»Ați fost răscumpărați cu sângele scump al lui Hristos ca al unui miel fără cusur și fără de pată (I. Petru 1, 19).

Si apoi și marele preot era tot chipul Mântuitorului. »Dar Hristos a venit ca mare preot al bunurilor viitoare prin cortul mai mare și mai desăvârșit, nu făcut de mâna, nici cu sânge de tap și viaței ci cu însusî săngele său, a intrat odată, pentru totdeauna în sfânta sfintelor, după ce a dobândit o răscumpărare veșnică (Ebrei 9, 11—12).

Vedeți dar ce minunată legătură se află între Vechiul și Noul Testament. Tapul ispășitor, miezul de jertfă și marele preot din ziua Impăcării Vechiului Testament, ne arată toate pe Isus Mântuitorul și

Răscumpărătorul din ziua Impăcării Noului Testament.

Golgota, răstignirea Domnului este marea zi a Impăcării Noului Testament. Vinerea mare e marea zi a Impăcării din Noul Testament. Răstignirea Domnului e ziua cea mare care strigă »Săvârșită-să... El ne-a răscumpărat cu sângele Lui... totul s'a făcut pentru noi și măntuirea noastră.

Dar această zi mare are însemnatate de măntuire, numai dela întrebarea: cum stăm noi față de ea?... »Dumnezeu a voit să impacă totul cu Sine prin Isus Hristos făcând pace cu noi prin sângele crucii Sale.« (Colozeni 1, 20). Golgota este pacea lui Dumnezeu pacea și Impăcarea lui Dumnezeu cu noi. Iar noi trebuie să primim această pace sfântă și măntuitoare. Precum spune Apostolul Pavel: »Dumnezeu ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat și nouă propovăduirea acestei Impăcări. Vă rugăm ferbinte în numele lui Isus Hristos, Impăcați-vă cu Dumnezeu.« (II Corinteni 5, 18).

Marea zi a Impăcării este glasul și chemarea Fiului lui Dumnezeu. Am murit pentru voi... am murit pentru erlarea voastră și pentru Impăcarea voastră cu Dumnezeu... Impăcați-vă cu Dumnezeu prin sângele crucii Mele.

Fericire de cei ce primesc această pace sfântă și trăesc în ea ca niște copii ai lui Dumnezeu.

Iubiiți mei fraji Împreună călători spre Canaan! În ziua cea mare a Impăcării să ne aducem aminte despre toate căle a făcut nouă Domnul.

Să ne gândim cum ne-a scos din Egipet. Să ne gândim că în toată călătoria noastră El s'a ivit mereu, ne-a deschis drumul cu jertfa Lui și săngele Lui. Să ne gândim nefincitat că nici un pas nu putem face fără de El.

Să ne strângem din nou în jurul crucii Sale. Si să plecăm din nou la drum în numele Lui.

În ziua cea mare a Impăcării să ne gândim la locul delă Isaia unde se zice: »Dar după ce Isi va da viață ca jertfă pentru păcat, va vedea o sărmântă de urmăși și lucrarea Domnului va propăsi în măiniile Lui. Va vedea rodul muncii susținutului său și se va înviorea. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprăjit va pune pe mulți oameni într-o stare de măntuire (Isaia 53, 10—12).

În această sărmântă de urmăși să fim și noi și să trăim și noi, ostașii Domnului.

Scrisoare...

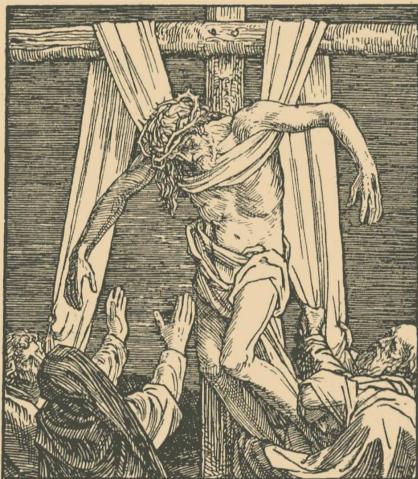
*Prea cucernice părinte
Scumpul nostru priponit
Sufere mereu 'nainte
Căci și Domnu-a suferit.*

*Tu ești pomul cel cu roade
Și copacul cel umbros
Ne-ai hrăniți mereu cu mana
Din cuvântul lui Hristos.*

*Noi suntem mici rămurele
Din copacul cel umbros
Tu ne-ai scos pe noi din rele
Și ne-ai legat de Hristos.
O soră din Amara,
R.-Sărat.*

Cei patru dela picioarele crucii.

Un bărbat și trei femei. — Femeile și crucea.

Afără de soldații de strajă au mai rămas doar patru înși lângă Domnul Isus care murea pe cruce.

Toată gloata se întoarse în Ierusalim, căci »comedia« se sfârșise: Isus era răstignit.

Chiar și ucenicii îl părăsiseră de frică. Doar Ioan îl urmase până la sfârșit. Ioan era și acum lângă cruce.

Impreună cu El mai era Maica Domnului, Maria lui Cleopă și Maria Magdalena. Deci 3 femei și un bărbat. Momentul era sfâșietor. Și femeile au un suflet foarte milos.

Ele sunt întotdeauna gata să sără în ajutorul unui nenorocit. Ele au întotdeauna lacrimi și cuvinte de mângâiere pentru durerea cuiva. Nimeni ca femeile nu sufără altărturi cu cel ce suferă. Sufletul lor e mult mai simțitor ca al bărbăților.

Iată de ce în ciasul cel greu al morții găsim lângă Isus 3 femei și numai un bărbat.

Cu ce ne-am deprins?

...Marele vițiu: *egoismul?* marele virtute: *jertifirea de noi în sine?*

De aici atârnă direcția în care se îndreaptă și se consumă întreaga noastră viață.

Suntem egoiști sau altruiști? Avari sau generoși? Cărtișau eroi? ...

Iată de ce și azi sunt cel puțin de trei ori mai multe femei credincioase, aplicate la picioarele crucii, — decât bărbății. N'avem decât să privim la adunările Oastei Domnului. Aci sunt femei de 3—4 ori mai multe decât bărbății. Și la biserică tot așa, merg mai multe femei decât bărbății.

Căci cum ziceam la picioarele crucii nu poate veni și mai ales nu poate rămâne decât un suflet simțitor, care să simtă jalea crucii; o înimă deschisă care să primească jeria crucii. Un suflet nesimțitor trece fără grije pe lângă Isus cel Răstignit.

Și, lucru însemnat, femeile au fost cele cari au rămas până la urmă cu Domnul și tot ele au fost cele cari au aflat și au vestit mai întâi invierea. Ele au plâns la picioarele Celui ce murea pe cruce și pentru asta s-au învrednicit să guste cele dintâi din bucuria invierii.

N. Vonica.

Ce ne stăpânește?...

Sufletele sterpe și neroditor câștigă-ți rod strălucit și bine roditor făcându-te, strigă: întăritu-ni-am spre Tine Dumnezeule, nu este drept, nu este sfânt, afară de Tine Doamne.

Slăvit să fie Domnul și Isus Biruitorul.

Paraschiv Sârghe, ostaș.

23 istorioare despre Golgota.

— Se află în cartea 500 istorioare. —

O carte minunată este cartea cu cele 500 istorioare. Părintele Iosif a pus în ea lucruri de mare preț. În ea sunt și 23 istorioare pline de adâncime despre Golgota. Iată titlul și numărul lor:

Paratrănetul Golgotei ist. Nr. 406. Furtuna cea mai mare din lume ist. Nr. 407. Muntele cel mai înalt ist. Nr. 408. Cine l'a răstignit pe Isus ist. Nr. 409. Atlas ist. Nr. 411. Mâinile mamei ist. Nr. 412. Prind moartea altuia ist. Nr. 413. 10,000 de telegramme ist. Nr. 415. Eu am mai făcut drumul acesta ist. Nr. 416. Lemnul cel mai roditor ist. Nr. 417. Hercule și grajdul ist. Nr. 420. Prariele ist. Nr. 430. »Gratiie« ist. Nr. 451. Muzica Golgotei ist. Nr. 468. Negru ist. Nr. 477. Pelicanul și puful ist. Nr. 480. Aceasta am făcut Eu pentru tine ist. Nr. 38. Robul eliberat ist. Nr. 72. Oglinda de pe Golgota ist. Nr. 243. Pata de cerneală ist. Nr. 333. Crucea înainte ist. Nr. 336. Regele la o fabrică de hârtie ist. Nr. 381. Cu povară în spate ist. Nr. 388.

Cartea aceasta — dealtele să recomandă ea singură, fiind o comoară de nesfârșite bogății și învățături duhovnicești. Prețul ei e 45 lei și se poate comanda la:

Librăria „Oastea Domnului“, Sibiu
Strada Avram Iancu Nr. 5.

INVITARE.

Oastea Domnului Șepreuș - Arad, a doua zi de Paști își serbează 10 ani de

când a luat ființă. Veniți fraților să ne bucurăm împreună.

Vă așteptă cu dragoste cei 70 de frați ai voștri.

Cina cea de taină. — Sfânta Impărtășanie.

»Deci Iuând Isus pânea o binecuvântă și frângând de te ucenicilor zicând: »Iuajă mâncăjă acesta este Trupul Meu. Și Iuând păharul și mulțumind le de te zicând: beți dintră acesta toți, căci acesta este Sângele Meu al legii celei nouă care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor« (Mateiu 26, 26—28).

Aceasta este taina tainelor prin care îl primim pe Domnul în casa sufletului nostru ca să trăim cu El și El cu noi (Apocalips 3, 20). Dar, o, că de nebăgătă lo seamă și această taină. Cei mai mulți o tot amâna, așteptând ca boala și moartea să-și apropte de cina Domnului. Și iarăși, alii se impărtășesc cu nevrednicie. »Să se ispiteză tot omul pe sine, că oricare va mâncă pânea aceasta, sau va bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sânghelui Domnului! (I Corinteni 11, 27—28). Sf. Impărtășire trebuie să fie »cărbunele cel aprins care atingându-se de buzele noastre ne curăță de păcate (Isaia 6, 5).

»Ca focul și ca lumina să-mi fie trupul și sânghelul Tău cel scump Mântuitorul meu, arzând materia

păcatului și mistând spinii patimilor și luminându-mă întreg spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevarată...

Suflete al meu nefericite, sufletele pătimășe, spăimântează-te văzând preamăritele taine, lăcrimează suspinând și bătându-te în pept strigă și z: Dumnezeule curățește-mă pe mine desfrânatul.

Fie să mă înstrâineze de patimi, să am adăogirea darului Tău și înțărarea vieții. Hristos, prin Impărtășirea cu sfintele Tale taine!«

(Din rugăciunile Impărtășaniei).

In sus... spre El...

Când văpaia durerilor cuprinde pe aleșii lui Dumnezeu ei aleargă cu ele la picioarele Stăpânului lor, unde primește mângâere și întărire în suferință.

Cu căt cineva se apropie mai mult de Domnul cu atât vin asupra lui necazuri și suferințe, dar aceste necazuri și suferințe sunt pentru el ușoare căci sunt jugul și sarcina Domnului (Matei 11, 28—30).

Viața aceasta este asemenea unei mări. În care furtunile au ridicat valuri furioase. Aceste valuri nu se coboară la fundul mărilii, ci se învârtesc și spumegă la suprafața apei. În fundul mărilii este liniste adâncă, dar este și multă murdărie și împușcături. Cu căt vîl delă fundul mărilii spre suprafață, apa are alt miros și alt gust decât cea delă fund. Nu mai miroșă atât de greu, iar gustul este mai puțin amar. Cu toate că apa mărilii la suprafață este mai puțin amară și fără miros ea are altceva, are tulburarea valurilor care o fac să-și piardă linisteaua pe care o are la fund.

Oamenii cari trăiesc cufundă în adâncul mărilii vieții nu sunt tulburăți de valurile suferințelor și a prigoanelor.

Însă acești oameni sunt plini de amărăciune și împușcături sufletești. Cătă vreme suntem fără necazuri și fără suferințe în lumea aceasta. Înseamnă că suntem încă la fund, n'am început să ne înăltăm spre înălțimile duhovnicești. De întărită ce începe cineva să se înalte din mijlocul răutăților, și se ridică mai sus, ajunge în valurile furioase a prigoanelor și batjocurilor lumii.

Fericire de ceice liniști să se înalte prin mijlocul furtunilor spre Domnul. Mareea vieții deși este mai înfrântă la suprafață de valurile îspitelor și

a prigoanelor, totuși dulceața fericii și a păcii, pe care o dă Domnul celor ce aleargă spre El, face, pe cei ce se înalță spre Domnul, să uite orice necazuri și să nu bage în seamă prigoanele ce vin asupra lor.

Mulți se întrebau: oare unde o mai mergu și »Oastea asta? Unde a mai ajunge cu avântul ce și l-au luat? Iată că »Oastea« răspunde tuturor prin cele ce se înălță și se înălță cu ea, arătă tuturor drumul și direcția în care a apucat. Oastea Domnului merge de »jos« în »sus« delă »fund« la »suprafață« din »adânc« la »înălțime«. Cea mai bună dovadă e, că ea a ajuns în spre înălțimile unde valurile prigoanelor băntuite cu furie și vor să o cufunde iarăși în adâncurile de putrezicinte sufletești, lubirea care ne leagă de scumpul nostru Mântuitor, ne face să trecum prin aceste valuri tot în sus spre Cel ce a zis: »În drăzniți căci Eu am biruit lumea.«

În sus, iubiții mei frați ostași, înălțați-vă în sus prin valurile necazurilor și a suferințelor și nu vă spăimântați, căci când se înmulțesc necazurile, prigoanele și suferințele, este dovedă că ne înălțăm dela »fundul« amar și putred al mărilii vieții acesteia, spre »înălțimile« mănuitorului noastră.

În sus spre Isus Biruitorul, pe drumul creat de El pe care ni-l-a arătat părintele Iosif.

Dragă frate ostaș. Ai venit spre înălțime până ai ajuns în valuri, acum vezi ca nu cumva îndoindu-te să te cufunzi iarăși de unde te-ai urcat. Vă întreb, iubiți frați, vă înălțați în sus, sau ați schimbat direcția și vă duce-ți iarăși la »fund« în sus... spre El!...

Monah Gherasim Bica.

Veniți la Mine...

*Veniti la Mine toți acum
Veniti... Eu bat la ieicare;
Mă prăbușesc sub cruce în drum
Sdrobit de lovitură barbare
Veniți Eu bat la ieicare...*

*La poartă te aștepț să vîl
Să poartă este încluiaț;
Eu sănger și tu înțărzi*

*Sub spină mi-l fruntea 'nsângerată
La poartă te aștepț să vîl...
Aștepț să vîl și anii sboară
Din răsărit în asfințit;
Trec anii cel de primăvară
Vin anii cei de toamnă iară
Să tu la Mine n'ai venit...
Const. Goran.*